

Láska v školských laviciach

Andela z Foligna nazvala zasvätený život „školou božskej lásky“. A ako všetko ostatné, aj nesebectvo sa najlepšie naučíme pomocou precvičovania.

Pokiaľ sa človek nakoniec nesebectvu naozaj naučí, potom vôbec nie navzdory temným nociam, ale vďaka nim.¹

Žabí kráľ!

Kázeň o modlitbe

Preto sa anglické príslovie „Kto sa spolu modlí, naďalej spolu aj býva“ nikdy nestane otrepanou frázoou. Najväčším darom, aký som kedy dostal, bola vzájomná láska mojich rodičov, ktorá sa od ranného detstva prelievala aj na mňa. Teraz viem, že láska, ktorú mi venovali, pramenila i čerpala životodárnu silu u Niekeho iného, ku komu sa obaja moji rodičia obracali v modlitbe.

Bernard Shaw možno trochu prestrelil, keď prehlásil, že každý muž, ktorému je viac ako štyridsať, je darebák, ale určite platí, že adolescentní egoista sa nezmení, pokiaľ prvá láska, ktorá ho otvorila pre možnosť premeny, nebude sústavne dopĺňaná, živená a prehlbovaná. Ježiš nám neprišiel len povedať, kde táto láska pramení, ale rovnako ukázal, ako ju je možné získať a ako táto láska môže človeka premeniť. Preto platí, že kde láska, tam nádej – i v prípade zamĺknutých pubertákov.²

Nie je nad vlastnú skúsenosť

To, že vás má niekto rád, nestačí len vedieť. Musíte to tiež zakúsiť, inak budete psychicky nevyrovnaní, budete trpieť chorobnou neistotou, ktorá vás bude prenasledovať roky.³

Keď prvé pokusy zlyhajú

Modlitbou sa *pokúšame* o rozhovor s Bohom.

Benediktínsky duchovný mysliteľ Viliam zo St. Thierry to vyjadril takto: „Nie je možné niekoho milovať, keď ho nepoznáme, ale nikdy ho skutočne nespoznáme, pokiaľ ho nemilujeme.“ A Ježiš by dodal: pokiaľ niekoho skutočne milujeme, milujeme ho celým svojim srdcom, celou svojou myslou a celou svojou bytosťou.⁴

Opakovanie – matka múdrosti

Rozptýlenosť

Už svätá Terézia z Avily povedala, že nás pri modlitbe bude neustále niečo vyrušovať – aspoň na tomto svete. Bolo by veľkou chybou považovať nesústredenosť za znak toho, že sa nevieme modliť; lebo čo to znamená, keď nás povedzme behom pol hodiny stojedenkrát

¹ str. 11-12

² str. 18

³ str. 20

⁴ str. 24

z modlitby niečo vytrhlo? Znamená to, že sme stojedenkrát prekonalí nesústredenosť a opäť upreli pozornosť na Boha. Znamená to, že sme opakovane povedali „nie“ sebe a „áno“ Bohu; stojedenkrát sme prejavili nesebeckú lásku, ktorá nám umožnila zomrieť nášmu sebestectvu, ktoré ovláda aj tých najlepších z nás.

Modlitba

Husle som však nikdy nedostal, pretože na flautu som sa nikdy nenaučil hrať. Dodnes som schopný zapísať len pár detských pesničiek. Nikdy som sa totiž nepodvolil disciplíne pravidelného cvičenia. A s modlením je to rovnaké. Ak si nevyhradíme pravidelne dobu určenú výhradne len k modlitbe a ak ju nedodržiavame, nikam sa nedostaneme.⁵

Husle hore, kľakátko dolu

Keď som sa na druhý deň prebudil s artritickou bolesťou v prstoch, spomenul som si na slová svojej prvej učiteľky hudby: „Len disciplína ti oslobodí ruky, aby mohli kedykoľvek zahrať, na čo si spomenú.“ To sa síce nikdy nestalo, ale dôležité je posolstvo, ktoré mi pani učiteľka dala: pravá sloboda vždy prichádza prostredníctvom disciplíny.

A čo platí pre hru na husle, platí i v iných oblastiach. Autom sa môžem vydať kedykoľvek a kamkoľvek len preto, že som sa podriadil disciplíne, ktorú po mne vyžadoval inštruktor v autoškole. Platí to pri všetkých ľudských schopnostiach, hlavne však u tej najdôležitejšej – lásky. Môžem chcieť milovať každého koho stretnem tak ako Ježiš, ale nikdy toho nebudem schopný, ak sa nenaučím nesebeckej láske, v ktorej sa budem vo vyhradenom čase cvičiť.⁶

Pozdrav zo Sibíri

Citovala slová Alexandra Solženicyna, ktorý rovnako prežil znovuzrodenie v pracovnom tábore, podobný tomu, v ktorom prišla na svet: „Verím, že k znovuzrodeniu viery príde prostredníctvom tých, ktorí najviac trpia.“⁷

Moja matka bola kňaz!

Gus jej vyložil, že matka dovŕši a naplní svoje materské poslanie len vtedy, keď s láskou dovolí svojmu dieťaťu, aby si zvolilo životné povolanie, nech už to znamená čokoľvek. Rovnakú obeť priniesla Mária, keď dovolila synovi, ktorého porodila, aby šiel svojou vlastnou cestou, ak mal naplniť poslanie, ku ktorému bol povoláný.

Povedal jej, že sa po nej teraz žiada, aby sa sama stala kňazom, ktorým sa brat stať nestihol. Prvým kňazom bola žena a matka a najvyššou obeťou, ktorú musela priniesť, bol jej vlastný syn. Celý Máriin život sa točil okolo nesebeckého dávania sa svojmu milovanému synovi. Všetko bolo vždy pre neho, a potom sa musela úplne všetkého vzdať – vrátane jeho samotného.⁸

⁵ str. 27-28

⁶ str. 31

⁷ str. 46

⁸ str. 47-48

Vhodná doba – príhodný čas

Ježiš však skrze vzkriesenie nielenže žije, ale aj ja môžem zažiť jeho, stretnúť sa s jeho duchovným géniom, ktorý ku mne prichádza skrze vnútornú lásku. A aby som sa tejto láske vystavil, nemusím nikam cestovať, ani čakať na vhodnú chvíľu. Príhodný čas je práve teraz, v prítomnom okamžiku.

Starí blázni žijú v minulosti, mladí blázni v budúcnosti; tí, ktorí sa slobodne rozhodnú byť bláznami pre Krista, sa učia žiť v prítomnosti, pretože tá je jediným miestom, kde sa s ním môžu stretnúť a tiež, kde sa môžu stretnúť s plnosťou života, ktorú nám priniesol.

Kvalita viery každého z nás sa nemeria vyčerpávajúcimi vedomosťami o udalostiach patriacich ku kresťanskému dedičstvu ani chápaním ich zložitých výkladov a interpretácií. Je určovaná skôr tým, do akej miery sa naozajstne snažíme otvoriť plnosti Kristovho života, ktorý nás vo sviatosti prítomného okamžiku môže znovu a znovu pretvárať.⁹

Nebeská kartotéka?

Vtedy som si uvedomil svoj omyl. „Božia vôľa je, aby si si vybral,“ opakoval mi znovu a znovu. „Preto ti dal rozum na uvažovanie a vôľu na rozhodovanie.“

„Ale prečo mi teda všetci hovoria, že sa mám modliť, aby som rozoznal jeho vôľu?“ opýtal som sa.

„To preto, že modlitba postupne očisťuje myseľ i srdce, a tak postupne mizne hriech a sebecko, ktoré nám neustále zatemňujú zrak. My potom stále jasnejšie vidíme, čo by sme mali robiť a kam by sme mali smerovať.“

Ak sa po piatich rokoch obzrieme a zistíme, že naše rozhodnutie bolo zrejme nesprávne, alebo že mohlo byť lepšie, neznamená to, že sme vtedy neplnili Božiu vôľu; celkom určite sme ju plnili. Božou vôľou opäť je, aby sme si vybrali – podľa svojich najlepších schopností, za okolností, v ktorých sa práve nachádzame, a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, ktoré máme v tej chvíli k dispozícii.¹⁰

Cudzia sejba

Svätosť

Básnik Francis Thompson povedal, že každý kresťan dostal dar génia, nie hudobného či špecificky umeleckého, ale Božieho génia – Ducha Svätého, ktorý je do jeho vnútra na počiatku zasiaty ako malé semienko. Ak sa vytvorí správne prostredie a odstráni sa všetko, čo by mu mohlo prekážať v raste, semienko bez prestania rastie, až svojho nositeľa premení v dokonalé stelesnenie Toho, kto ho zasial. Svätec je človek, ktorý tomuto daru, danému všetkým, dovolil stále rásť, až v jeho ľudskej osobnosti dosiahol svojho plného potenciálu. Každý z nás, kto prijal tento dar, je povolaný k výšinám svätosti.

Nemá cenu hovoriť: „To je síce všetko pekné, ale nie je to nič pre mňa. Ja nie som povolaný k svätosti. Som len obyčajný radový kresťan.“ To je rúhanie proti Bohu, ktorý každého človeka určil k tomu, aby na zemi odzrkadľoval niečo z Božej slávy v nebi. Nestvoril hŕstku duchovných aristokratov, nazývaných svätých, a potom zbytok – nás obyčajných. Niečomu takému by sme radi verili, pretože by nás to oslobodzovalo od úsilia, ktoré sa od nás žiada.

⁹ str. 54-55

¹⁰ str. 60-61

Našou úlohou je vytvoriť prostredie a odstrániť prekážky, aby semienko mohlo rásť a prenikať do všetkých častí našej bytosti. Tým prostredím je modlitba, prekážky odstráni ľútosť a odpustenie: to je naša práca, po ktorej vždy nastúpi so svojou prácou Boh.

Potom sami pochopíme, a pochopia to i druhí, o svätý Irenej myslel svojim výrokom: „Najväčšou slávou Boha na zemi je živý človek.“¹¹

Svätý Dávid s Didsbury

„Vieš,“ povedal mi otec Dominik, „niečo ti poviem. Boh vlastne ani nechce ďalšieho svätého Františka z Assisi alebo svätého Antonína z Padovy, ani ďalšieho svätého Bernardina zo Sieny. Poviem ti čo chce: svätého Dávida z Didsbury! Ešte nikdy žiadneho takého nemal – čo ty nato?“¹²

¹¹ str. 66-67

¹² str. 69